

Odvolacia komisia Slovenského futbalového zväzu

OK/6/2020

U z n e s e n i e

Odvolacia komisia Slovenského futbalového zväzu (ďalej „OK SFZ“ alebo „Odvolacia komisia SFZ“) na základe článku 60 ods. 8 písm. a) Stanov Slovenského futbalového zväzu (ďalej „stanovy SFZ“) dňa 25. augusta 2020 preskúmala podnet [REDAKOVANÉ], ďalej „sťažovateľ“ na preskúmanie Uznesenia Výkonného výboru Slovenského futbalového zväzu (ďalej „VV SFZ“) z 8. júla 2020, č. 89/20 VV SFZ, ktorým na základe článku 72a Stanov SFZ pozastavil výkon funkcie sťažovateľa ako člena Komory SFZ pre riešenie sporov a takto

r o z h o d l a :

Odvolacia komisia SFZ podnet od [REDAKOVANÉ] na preskúmanie rozhodnutia VV SFZ zo dňa 8. 7. 2020 z a m i e t a podľa čl. 60 ods. 14 písm. b) stanov SFZ.

O d ô v o d n e n i e

1. VV SFZ na svojom rokovaní dňa 8. júla 2020 schválil uznesením č. 89/20 VV SFZ návrh generálneho sekretára SFZ na pozastavenie výkonu funkcie sťažovateľa ako člena Komory SFZ pre riešenie sporov z dôvodu, že ako člen orgánu na riešenie sporov zastupoval účastníka konania pred orgánom na riešenie sporov.
2. Sťažovateľ podal proti tomuto uzneseniu VV SFZ podnet na jeho preskúmanie na základe článku 60 ods. 8 písm. a) Stanov SFZ, v ktorom napadol súlad predmetného uznesenia ako aj postup pri jeho prijímaní za „*nesúladný s právny poriadkom SR*“. Odôvodnil to tromi dôvodmi, a to (i) po prvé absenciou právomoci VV SFZ k takémuto rozhodnutiu, (ii) po druhé porušením spravodlivosti postupu pri jeho prijímaní a (iii) po tretie neodôvodnenosťou rozhodnutia.

Odvolaacia komisia Slovenského futbalového zväzu

---

3. OK SFZ na svojom zasadnutí dňa 25. augusta 2020 prerokovala podnet a vykonala dokazovanie na základe princípu písomnosti, najmä preskúmaním informácie o pozastavení výkonu funkcie doručenej sťažovateľovi dňa 8. júla 2020 generálnym sekretárom SFZ, uznesenia č. 89/20 VV SFZ z 8. júla 2020, žiadosti sťažovateľa k pozastaveniu výkonu funkcie zo dňa 9. júla 2020, samotného podnetu sťažovateľa zo dňa 5. augusta 2020, predloženého spisu zo strany VV SFZ a spisovej dokumentácie k podnetu na disciplinárne konanie, ktorý bol doručený priamo od Advokátskej kancelárie SLA s.r.o. v zastúpení sťažovateľom na základe splnomocnenia „*na všetky právne úkony súvisiace so zabezpečením úhrady nároku na mzdu splnomocniteľa*“.
4. Na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané, že sťažovateľ má majetkovú účasť v právnickej osobe zastupujúcej podnecovateľa disciplinárneho konania, ktoré sa na základe predmetného podnetu aj začalo, pričom túto skutočnosť *expressis verbis* potvrdil aj sťažovateľ v bode 5.13. podnetu.
5. OK SFZ sa najprv zaoberala otázkou, či sťažovateľ „osvedčil“ naliehavý právny alebo športový záujem preskúmať uznesenie VV SFZ, ktorým mu bola pozastavená činnosť vo funkcii člena Komory SFZ pre riešenie sporov. Vzhľadom na to, že podnet sa netýkal aktuálneho športového stretnutia, OK SFZ posudzovala, či je tu naliehavý právny záujem. Vzhľadom na to, že považuje zabezpečenie nezávislého riešenia sporov v športe za jeden z prioritných záujmov športového súťaženía v duchu princípu fair play prijala podnet a preskúmala ho *intra petit* sťažovateľa.
6. OK SFZ postupne a podľa poradia daného v podnete sa zaoberala všetkými tromi námietkami sťažovateľa. Prvou námietkou bola absencia právomoci VV SFZ pozastaviť mu funkciu člena Komory SFZ z dôvodu, že jeho právomoc je v zmysle článku 51 Stanov SFZ v otázke práva pozastavovať funkciu člena v orgáne pre riešenie sporov výlučne vymedzená v článku 39 ods. 3 a 4 Stanov SFZ. Sťažovateľ spochybnil možnosť (bez bližšieho legislatívno – technického vysvetlenia) rozširovať túto právomoc

Odvolaacia komisia Slovenského futbalového zväzu

---

prechodnými ustanoveniami. Svoj argument oprel o to, že prechodné ustanovenia v článku 72a ods. 2 stanov SFZ zmocnili len generálneho sekretára SFZ, aby podal návrh VV SFZ na pozastavenie výkonu funkcie člena orgánu pre riešenie sporov, avšak neumožnil mu oprávnenie o tomto návrhu rozhodnúť, resp. umožnil mu rozhodnúť len v prípade, ak jeho právomoc vyplýva z článku 39 ods. 3 a 4 Stanov SFZ a len na základe dôvodov v nich uvedených.

7. OK SFZ sa zaoberala s touto námietkou v dvoch rovinách. Prvou rovinou bol účel a zmysel prechodných ustanovení, ktoré sa odvíja od ich všeobecného tzv. legislatívno-technického postavenia v rámci právneho predpisu. Účelom prechodných ustanovení je dočasne upraviť právne vzťahy upravované v právnom predpise alebo časť z nich. Ich definičným znakom je odvodené postavenie (*lex specialis*) k všeobecnej úprave, v rámci ktorého môže, resp. má upraviť vzťahy, resp. inštitúty riešené v právnom predpise. V prípade, že ich odlišným spôsobom upraví tak ich úprava má aplikačnú prednosť pred úpravou v právnom predpise ako *lex generalis*. Teda platí tu „*lex specialis derogat legi generali*“. Druhým znakom je ich dočasnosť, z ktorej vyplýva, že úprava v prechodných ustanoveniach má prednosť pred úpravou vo všeobecnom predpise len počas určitého a presne časovo vymedzeného obdobia.

Druhou rovinou bolo preskúmanie účelu prechodného ustanovenia v konkrétnom prípade. V tomto OK SFZ vychádzala z účelu, ktoré má prechodné ustanovenie plniť. Týmto základným účelom je, aby osoba, ktorá je v nezlučiteľnosti výkonu funkcie nevykonávala rozhodovaciu právomoc. Jediným prostriedkom k dosiahnutiu tohto účelu je direktívne zakázanie (zabránenie) vykonávať predmetnú činnosť. Vzhľadom na to, že oprávnenie dočasne pozastaviť výkon tejto činnosti má len VV SFZ a definitívne rozhodnúť o zániku tejto funkcie len Konferencia SFZ, tak prechodné ustanovenie popísalo v článku 72a stanov SFZ aj procesný postup (v odseku 2) ako sa má odstránenie nezlučiteľnosti funkcie vykonať. Aby nebolo žiadnych pochybností o tom, že predmetný procesný postup je odlišný od rozhodovania VV SFZ na základe článku 39 ods. 3 a 4, tak ich aplikáciu výslovne vylúčilo tým, že určilo konanie „*postupom podľa čl. 39 ods. 2*“.

Odvolacia komisia Slovenského futbalového zväzu

Pri aplikácii oboch rovín posudzovania na preskúmané rozhodovanie došla OK SFZ k záveru, že účelom prechodného ustanovenia je v čo najrýchlejšom čase (to je aj všeobecná charakteristika prechodného riešenia vzťahov) zabrániť nezlučiteľnosti výkonu funkcie, pričom v prípade zistenia dôvodov predpokladaných v článku 72a sú orgány tam určené povinné postupovať podľa článku 72a stanov SFZ. To znamená, že generálny sekretár SFZ „predloží“ výkonnému výboru návrh na pozastavenie výkonu funkcie člena orgánu na riešenie sporov, ktorého konanie je nezlučiteľné s výkonom jeho funkcie, resp. ktorý uvedie nepravdivé údaje o zlučiteľnosti jeho funkcie. VV SFZ v prípade splnenia legálnych požiadaviek tohoto návrhu tento návrh bezodkladne schváli alebo neschváli, pričom definitívny účel prechodného ustanovenia v článku 72a stanov SFZ sa naplní rozhodnutím o návrhu na odvolanie člena orgánu na riešenie sporov na „najbližšej“ konferencii SFZ, ktorá ako jediná má v tomto procese decízne právomoci rozhodnúť o zlučiteľnosti funkcie a naň nadväzujúcu povinnosť hmotnoprávne spĺňať podmienky zlučiteľnosti funkcie podľa čl. 72a odsek 1 stanov SFZ. V tomto smere schválenie, resp. neschválenie návrhu na pozastavenie výkonu funkcie nemá povahu rozhodnutia vo veci samej, ktorým je rozhodnutie o tom či člen orgánu na riešenie sporov spĺňa alebo nespĺňa podmienky zlučiteľnosti jeho funkcie v orgáne na riešenie sporov. Na rozdiel od článku 39 ods. 3 a 4 stanov SFZ, ktoré má represívno – sankčný charakter, tak predmetné rozhodnutie má legitimizačný charakter a teda je rozhodnutím o tom či člen orgánu na riešenie sporov spĺňa alebo nespĺňa podmienky stanovené v článku 38 stanov SFZ a nie je o preskúmaní dôvodov na pozastavenie výkonu funkcie podľa článku 39 ods. 3 a 4 stanov SFZ. Schválenie návrhu na pozastavenie výkonu funkcie člena orgánu VV SFZ tak priamo vyplýva z článku 72a stanov SFZ (uvedené ustanovenie prezumuje podanie návrhu na pozastavenie výkonu funkcie výlučne iba na VV SFZ – logicky teda musí o jeho schválení alebo neschválení rozhodnúť iba ak VV SFZ) v spojení s článkom 51 odsek 1 stanov SFZ.

8. Druhá námietka sťažovateľa smerovala proti postupu, ktorým VV SFZ schválil návrh generálneho sekretára na pozastavenie výkonu funkcie člena Komory SFZ na riešenie sporov. Sťažovateľ namietal právo na verejnú obhajobu a spravodlivý proces ako aj

Odvolacia komisia Slovenského futbalového zväzu

---

porušenie zásady spravodlivého procesu. Odvolával sa pritom na článok 39 ods. 4 druhá veta v spojení s článkom 39 ods. 2 stanov SFZ. OK SFZ už pri prvej námietke vylúčila aplikáciu článku 39 ods. 4 stanov SFZ, ktorá je spojená s represívno-sankčným účelom tohoto ustanovenia. Vzhľadom na to, že na prerokovaný prípad sa vzťahuje *lex specialis* ustanovenia článku 72a Stanov SFZ, ako prechodného ustanovenia, tak aj použitie článku 39 ods. 2 Stanov SFZ sa prepája s ustanovením článku 72a Stanov SFZ, ktoré túto skutočnosť aj verejne deklaruje v odseku 2.

Na základe článku 39 ods. 2 Stanov SFZ v spojení s článkom 72a Stanov SFZ sa dotknutej osobe doručuje výslovne návrh na odvolanie voleného člena orgánu SFZ, ktorý rozhoduje o odvolaní a s tým súvisí aj možnosť dotknutej osoby požiadať o verejnú obhajobu pred príslušným orgánom. Procesné konanie podľa článku 72a Stanov SFZ je potrebné vnímať ako jeden celok, ktorého cieľom je zabezpečenie toho, aby nikto nevykonával funkciu člena orgánu na riešenie sporov, ktorý je v nezlučiteľnosti výkonu jeho funkcie. Jeho prepojenie s článkom 39 ods. 2 Stanov SFZ znamená, že krajným riešením splnenia tejto požiadavky je odvolanie z funkcie. Je nepopierateľným právom dotknutej osoby, aby mala možnosť verejne sa obhajovať pri rozhodovaní o jej odvolávaní a tam vecne argumentovať o opodstatnenosti dôvodov na jej odvolanie. Tým, že nebola informovaná predom o návrhu na pozastavenie výkonu jej funkcie ešte neznamená, že jej bude odopretá možnosť verejne namietat' skutočnosť, či je alebo nie je v nezlučiteľnosti výkonu jeho funkcie pred orgánom, ktorý jediný má o tom právomoc rozhodnúť a tým je Konferencia SFZ a nie VV SFZ. Aby nedochádzalo k nožnej svojvôli pri schvaľovaní návrhu na pozastavenie výkonu funkcie člena orgánu na riešenie sporov a jej časovo neohraničenému pôsobeniu, tak je priamo v prechodnom ustanovení zabezpečené to, že v merite veci sa rozhodne na „najbližšej“ konferencii tak, aby sa minimalizovala doba medzi zistením podozrenia z nezlučiteľnosti funkcie a rozhodnutím o ňom a aby v priebehu tejto krátkej doby osoba podozrivá z nezlučiteľnosti funkcie nevykonávala svoju funkciu.

V prípade, že ide o proces, ktorý má viaceré relatívne uzavreté etapy je zásada ústnosti ako súčasť práva na spravodlivý súdny proces zabezpečená už tým, že dotknutá

Odvolaacia komisia Slovenského futbalového zväzu

---

osoba má aspoň v jednej z týchto etáp možnosť verejne obhajovať a predkladať dôkazy na svoju obhajobu. Týka sa to, v zmysle konštantnej judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej „Ústavný súd“) ako aj Európskeho súdu pre ľudské práva [pozri napríklad rozhodnutie vo veci Weber proti Švajčiarsku (z 22. mája 1990, č. 11034/84)] dvoj a prípadne aj viac stupňových konaní pri použití opravných prostriedkov a o to viac sa to týka uceleného procesu ako ho predpokladá článok 72a stanov SFZ. Porušením práva na spravodlivý proces by bolo neumožnenie verejnej obhajoby sťažovateľa v konaní o jeho odvolaní, ku ktorému však v sťažovateľovom prípade nedošlo a preto by bolo rozhodnutie o tejto otázke predčasné.

9. Sťažovateľ namietal aj nesprávne právne posúdenie prípadu, pričom zistený skutkový stav ani v najmenšom nenamietal. Predmetom sporného posúdenia bolo právne postavenie osoby, ktorá podala podnet na disciplinárne konanie. Podľa sťažovateľa táto osoba nie je účastníkom konania a preto ani jej zastupovanie v disciplinárnom konaní podaním podnetu v jej mene nie je nezlučiteľné s výkonom jeho funkcie, pretože v nezlučiteľné s výkonom funkcie môže byť zastupovanie osoby, ktorá je účastníkom konania. V tomto bode, že v nezlučiteľné s výkonom funkcie člena orgánu na riešenie sporov môže byť len zastupovanie účastníka konania v konaní pred orgánom na riešenie sporov nebol medzi VV SFZ a sťažovateľom žiadny rozpor. Rozpor bol len v tom, že sťažovateľ nepovažoval osobu, ktorá podala podnet na disciplinárne stíhanie za účastníka konania, kým VV SFZ považoval za účastníka konania aj osobu, ktorá podala podnet na disciplinárne stíhanie za účastníka konania z dôvodu, že ide o osobu o ktorej právach sa v disciplinárnom konaní rozhoduje.

Vzhľadom na to, že sťažovateľ ako kľúčové argumenty použil dve rozhodnutia samotnej OK SFZ, musela sa práve nimi OK SFZ opätovne zaoberať ako aj z ich výkladom v kontexte prerokovávanej veci. OK SFZ zásadne poukazuje na to, že trvá na základnom postavení osoby, ktorá podala podnet na disciplinárne konanie (ďalej „oznamovateľ“) ako osoby, ktorá nemá zaručené to, aby iná fyzická alebo právnická osoba bola stíhaná a postihnutá (odsúdená) – rozhodnutie č. OK 20/2018. Tento nepochybniteľný fakt však nie je rozhodujúci vo vzťahu k určeniu jej právneho

Odvolačná komisia Slovenského futbalového zväzu

---

postavenia v prípade začatia disciplinárneho konania, pretože tu ide o posúdenie oznamovateľa z hľadiska jeho právneho záujmu na uskutočnení disciplinárneho konania. Samozrejme, dôvody a pohnútky oznamovateľov môžu byť rôzne a práve v nich bol zásadný rozdiel medzi jednotlivými disciplinárnymi konaniami, ktorými argumentoval sťažovateľ a disciplinárnym konaním, ktoré je v „hre“ v prerokovávanom prípade. V rozhodnutí č. OK 2/2016 oznamovateľ *(ktorého sťažovateľ v tom čase pred Disciplinárnou a Odvolacou komisiou zhodou okolností zastupoval, teda mal si byť vedomý odlišnej právnej situácie prípadu od prípadu prerokovávaného)* totiž podával podnet z dôvodu neplnenia zmluvného záväzku na súkromnoprávnom základe. V tom čase disciplinárne konanie navyše nepredstavovalo jedinou možnosť vymoženia si pohľadávky, ktorá vznikla na súkromnoprávnom základe. V prerokovávanom prípade však išlo o podnet z dôvodu vymáhania pohľadávky založenej na verejnoprávnom základe vychádzajúcom z rozhodnutia orgánu na riešenie sporov. V tomto prípade išlo teda o určitý spôsob výkonu rozhodnutia ako pokračovania konania, ktorého základom je rozhodnutie Komory SFZ pre riešenie sporov. Jej člen teda vystupuje raz ako súčasť orgánu rozhodujúceho a druhý raz ako zástupca oprávnenej osoby v exekučnom pokračovaní prípadu. V súčasnosti je to totiž jedinou možnosťou (forma disciplinárneho konania) ako reálne dosiahnuť splnenie záväzku vyplývajúceho z rozhodnutia Komory pre riešenie sporov. Bez ohľadu na to, či je oznamovateľ účastníkom disciplinárneho konania alebo nie, nepochybne vzbudzuje pochybnosť o objektívnej nezávislosti rozhodcovského orgánu skutočnosť, že v sporných veciach vystupujú jeho členovia raz v pozícii rozhodcov (arbitrov) a raz v pozícii zástupcov úspešných účastníkov konania pri nútenom výkone týchto rozhodnutí.

V rozhodnutí č. OK 20/2018 oznamovateľ podával podnet na disciplinárne konanie voči osobe, ktorá nemala voči nemu právny záväzok ani súkromnoprávny a ani verejnoprávny. To znamená, že jej záujem na disciplinárnom konaní nemohol smerovať k naplneniu jeho právneho záujmu.

10. Po odlíšení podstaty prípadov v rozhodnutiach OK SFZ č. OK 2/2016 a č. OK 20/2018 bolo potrebné posúdiť právne postavenie oznamovateľa v prípade, ak podáva podnet

Odvolaacia komisia Slovenského futbalového zväzu

---

z dôvodu, že ako osoba, ktorá má právny titul na plnenie záväzku založený na základe rozhodnutia Komory SFZ pre riešenie sporov môže tento záväzok proti vôli povinnej osoby získať v rámci právnych možností daných SFZ len na základe prinútenia prostredníctvom disciplinárneho konania, ktorého súčasťou je aj možnosť Disciplinárnej komisie SFZ uložiť v zmysle článku 43 ods. 2 písm. o) Disciplinárneho poriadku SFZ ochranné opatrenie v podobe príkazu nahradiť poškodenému škodu spôsobenú disciplinárnym previnením. Disciplinárnym previnením je pri tom podľa článku 64 ods. 1 písm. b) Disciplinárneho poriadku SFZ „porušenie povinnosti vyplývajúcej z rozhodnutia orgánu SFZ...“. V tomto prípade ide o obdobu adhézneho konania v trestnom konaní, ktoré je v rámci SFZ považované za analogické disciplinárnemu konaniu. Ani v trestnom konaní nie je právo fyzickej osoby alebo právnickej osoby, aby na základe podaného trestného oznámenia bol orgán prokuratúry povinný podať obžalobu proti označeným osobám a preto ak niekto podá trestné oznámenie neznamená to, že sa môže domáhať práva na prístup k súdu a teda byť účastníkom trestného konania. Ústavný súd v rozhodnutí č. III. ÚS 19/20 však uviedol, že „Podmienkou pre možnosť domáhania sa aplikácie čl. 6 ods. 1 dohovoru poškodeným v trestnom konaní je existencia adhézneho konania v rámci trestného konania, a to takého v ktorom je uplatňovaný občianskoprávny nárok, ktorý je podmienený trestným konaním.“ Vychádzal pri tom najmä z rozhodnutia ESELP vo veci *Loveček a ostatní proti Slovenskej republike* (z 21. decembra 2010, č. 11301/03), kde tento uviedol, že poškodený môže namietať porušenie svojich práv vo vzťahu k danému trestnému konaniu iba vo vzťahu k obdobiu, keď bol účastníkom tohto konania s cieľom dosiahnuť odškodnenie. V rozhodnutí vo veci *Arnoldi proti Taliansku* (zo 7. decembra 2017, č. 35637/04) potom rozhodol, že na prípravné konanie začaté na základe trestného oznámenia sťažovateľky a zároveň poškodenej osoby sa použije článok 6 Dohovoru, a to v jeho občianskoprávnej vetve už od okamihu podania trestného oznámenia. Použitie článku 6 Dohovoru znamená, že poškodenej osobe vzniká právo na prístup k súdu a teda právo byť účastníkom trestného konania dokonca na ústavnoprávnom základe.

Odvolaacia komisia Slovenského futbalového zväzu

Pre účely preskúmovacieho konania z toho vyplýva, že oznamovateľ podáva podnet z dôvodu porušenia povinnosti vyplývajúcej z rozhodnutia orgánu SFZ, ktorého obsahom je právo na finančné plnenie voči oznamovateľovi, potom oznamovateľ sa stáva účastníkom disciplinárneho konania v jeho občianskoprávnej vetve a preto má právo podať odvolanie v prípade ak Disciplinárna komisia SFZ by napríklad po uznaní viny neuložila ochranné opatrenie v podobe príkazu previnilcovi uhradiť oznamovateľovi ako účastníkovi adhézneho konania škodu vo výške pohľadávky priznanej právoplatným rozhodnutím Komory SFZ pre riešenie sporov.

OK SFZ v tomto smere poukazuje aj na ustálenú judikatúru v otázke judikovaného práva zo strany Ústavného súdu (viď napríklad PL. ÚS 6/2016), ktorý uvádza: „...*prestávajú byť zamerané len na ochranu dlžníka a stávajú sa prostriedkom represívnej intervencie do vlastníckeho práva veriteľa, ktorý si judikované právo uplatnil síce až po uplynutí určitého času od vzniku exekučného titulu, no urobiť tak mohol predovšetkým preto, lebo dlžník stále neplní, hoci povinnosť plniť už právom aprobovaná autorita potvrdila záväzným spôsobom.*“ alebo (viď napríklad II. ÚS 103/05), ktorý uvádza: „...*Pokiaľ ide o prvé kritérium, ústavný súd po preskúmaní spisu sp. zn. 38 Er 173/03 skonštatoval, že nútený výkon súdneho rozhodnutia, ktorý je predmetom namietaného konania, nie je právne ani fakticky zložitý, a preto neovplyvnil celkovú dĺžku konania. Súčasne je toto konanie typické jednoduchosťou aj kvôli tomu, že ide už o judikované práva.*“

OK SFZ v tomto smere považuje za jednoznačné, že priznaním nároku na Komore SFZ pre riešenie sporov a naň nadväzujúcou právoplatnosťou a vykonateľnosťou takéhoto rozhodnutia, vzniká osobe oprávnenej z tohto rozhodnutia tzv. judikované právo, nakoľko aprobovaná autorita (Komora SFZ pre riešenie sporov) povinnosť plniť priznala vo forme jej rozhodnutia voči povinnému. V tomto smere preto musí osoba oprávnená z rozhodnutia Komory SFZ pre riešenie sporov disponujúca právoplatným a vykonateľným rozhodnutím Komory SFZ pre riešenie sporov plniť pojmový znak účastníka disciplinárneho konania (viď čl. 73 ods. 4 Disciplinárneho

Odvolacia komisia Slovenského futbalového zväzu

---

poriadku SFZ), nakoľko v disciplinárnom konaní sa rozhoduje o jeho tzv. judikovanom práve.

11. OK SFZ na základe právneho posúdenia postavenia oznamovateľa podnetu na začatie disciplinárneho konania ako účastníka disciplinárneho konania v zmysle bodu 10 tohoto rozhodnutia je toho názoru, že sťažovateľ ako štatutár, advokát a spoločník obchodnej spoločnosti Advokátska kancelária SLA s.r.o., IČO: 53 071 531, so sídlom Miletičova 99/5, 821 08 Bratislava – mestská časť Ružinov, tým, že podal dňa 30. júna 2020 v mene fyzickej osoby [REDAKOVANÉ] podnet na začatie disciplinárneho konania sa stal zástupcom účastníka tohoto konania a dostal sa tým do rozporu z článkom 38 ods. 2 písm. c) (bod 4 a 5) Stanov SFZ, pretože zastupoval účastníka v konaní pred orgánmi na riešenie sporov.

Napokon OK SFZ považovala za potrebné ešte raz pripomenúť účel ako aj potrebu zaručenia objektívnej stránky nezávislosti členov orgánov na riešenie sporov v kontexte výkonu ich advokátskych služieb v rámci rozhodovania športových sporov. V zmysle precedentného rozhodnutia ESĽP vo veci *Piersack proti Belgicku* (z 1. októbra 1982, č. 8692/79), kde je nestrannosť sudcu definovaná ako absencia predsudku zaujatosti, pričom sa posudzuje jednak subjektívny pocit sudcu (berie sa do úvahy vnútorné presvedčenie či pocit, že vzhľadom na účastníkov konania alebo predmet sporu môže rozhodovať nestranne) a jednak či aj objektívne zdanie budí dôveru v jeho nestrannosť. Ústavný súd v rozhodnutí č. III. ÚS 24/05 zhrnul východiská pre posudzovanie objektívnej nestrannosti takto: *„Judikatúra európskeho súdu vyžaduje, aby obava z nedostatku nestrannosti sa zakladala na objektívnych konkrétnych a dostatočne závažných skutočnostiach. Objektívnu nestrannosť nemožno chápať tak, že čokoľvek, čo môže vrhnúť čo aj len tieň pochybnosti na nestrannosť sudcu ho automaticky vylučuje ako sudcu nestranného. Existencia oprávnených pochybností závisí od posúdenia konkrétnych okolností prípadu. Tzv. objektívna nestrannosť sa teda posudzuje nie podľa subjektívneho postoja sudcu, ale podľa objektívnych symptónov. Sudca môže byť subjektívne absolútne nestranný, ale i napriek tomu môže byť jeho nestrannosť vystavená oprávneným pochybnostiam vzhľadom na jeho status, rôzne*

Odvolacia komisia Slovenského futbalového zväzu

---

funkcie, ktoré postupne vo veci vykonával alebo vzhľadom na jeho pomer k veci, k stranám konania, ich právnym zástupcom, svedkom a pod... Vyžadujú to vysoké požiadavky spravodlivosti a vznešenosť súdnej funkcie (Buscemi v. Taliansko – rozsudok európskeho súdu zo 16. septembra 1999).“

12. OK SFZ preto citlivo vníma zmiešavanie funkcií zastupovania účastníkov konaní v športových sporoch s členstvom v orgánoch na riešenie sporov, ktoré priamo atakuje vieru v nestrannosť rozhodovania športových sporov. Osobitne v prípadoch, keď v jednej a tej istej veci vystupuje jeden a ten istý subjekt v rôznych funkciách a v iných procesných situáciách, a to bez ohľadu na to či v predmetnej veci aj sám rozhodoval, čo bol aj prerokovávaný prípad. Účelom prechodného ustanovenia v článku 72a Stanov SFZ bolo práve zabráneniu takýmto javom a preto OK SFZ zamietla podnet sťažovateľa.

Poučenie: Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný žiadny opravný prostriedok.

V Bratislave, 25. augusta 2020

JUDr. Milan Ľalík

predseda Odvolacej komisie SFZ